



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.5.2000
KOM(2000) 274 endelig

2000/0110 (CNS)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2

vedrørende Grækenlands tilslutning til den fælles valuta den 1. januar 2001

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Kommissionens forslag til Rådets beslutning i henhold til artikel 122, stk. 2

Den 3. maj 1998 besluttede Rådet, at Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Østrig og Finland opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta den 1. januar 1999. Danmark og Det Forenede Kongerige gjorde brug af deres opt-outs og blev derfor ikke vurderet af Rådet. Grækenland og Sverige blev af Rådet betragtet som medlemsstater med dispensation.

Artikel 122, stk. 2, fastsætter procedurerne for ophævelse af dispensationer. Disse procedurer indledes mindst en gang hvert andet år eller på anmodning fra en medlemsstat med dispensation. Ifølge procedurerne skal Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) aflægge beretning til Rådet efter fremgangsmåden i artikel 121, stk. 1. Disse beretninger skal aflægges nu, fordi det er to år siden, at Rådet i 1998 afgjorde, hvilke medlemsstater der opfyldte betingelserne for indførelse af den fælles valuta. Desuden fremsatte Grækenland den 9. marts 2000 en formel anmodning om disse beretninger. Kommissionen skal derfor aflægge beretning til Rådet om de fremskridt, som medlemsstater med dispensation har gjort med henblik på at opfylde deres forpligtelser i relation til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union. Med udgangspunkt i sin egen beretning og ECB's beretning skal Kommissionen derpå forelægge Rådet et forslag til Rådets beslutning om ophævelse af dispensationen for de medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser.

Kommissionen vedtog sin konvergensberetning den 3. maj 2000. ECB vedtog sin beretning den 27. april. Kommissionens og ECB's beretninger fokuserer på de fremskridt, som Grækenland og Sverige har gjort, og indeholder ingen vurdering af Danmark og Det Forenede Kongerige, da de gør deres opt-outs gældende. Beretningerne indeholder en vurdering af foreneligheden af hver medlemsstats nationale lovgivning, inkl. statutterne for deres nationale centralbank, med traktatens artikel 108 og 109 og ESCB-statutten. Beretningerne undersøger også, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens, ved at hver medlemsstat har opfyldt konvergenskriterierne. Beretningerne omhandler endvidere en række andre faktorer, jf. sidste afsnit i artikel 121, stk. 1.

I sin konvergensberetning konkluderer Kommissionen, at der ikke er grundlag for at ændre Sveriges nuværende stilling som en medlemsstat med dispensation. Kommissionen konkluderer også, at Grækenland har opnået en høj grad af vedvarende konvergens.

På basis af sin egen beretning og ECB's beretning har Kommissionen vedtaget vedlagte forslag til Rådets beslutning om ophævelse af Grækenlands dispensation med virkning fra 1. januar 2001.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2

vedrørende Grækenlands tilslutning til den fælles valuta den 1. januar 2001

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 122, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til beretning fra Kommissionen¹,

under henvisning til beretning fra Den Europæiske Centralbank²,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til drøftelserne i Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringschefer, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) blev indledt den 1. januar 1999. På sit møde i Bruxelles den 3. maj 1998 besluttede Rådet i sin sammensætning af stats- og regeringschefer, at Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta den 1. januar 1999³.
- (2) I overensstemmelse med punkt 1 i protokol nr. 25 til traktaten meddelte Det Forenede Kongerige Rådet, at det ikke agtede at gå over til den tredje fase af ØMU den 1. januar 1999. Denne meddelelse er ikke blevet ændret. I overensstemmelse med punkt 1 protokol nr. 26 til traktaten og afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne i Edinburgh i december 1992 har Danmark meddelt Rådet, at det ikke vil deltage i tredje fase af ØMU. Danmark har ikke anmodet om, at proceduren i artikel 122, stk. 2, indledes.
- (3) Grækenland og Sverige er medlemsstater med dispensation som omhandlet i traktatens artikel 122.

¹ KOM (...)

² Ref.:

³ Rådets beslutning 98/317/EF, EFT L 139 af 11.5.1998.

- (4) Den Europæiske Centralbank (ECB) blev oprettet den 1. juli 1998. Det europæiske monetære system er blevet erstattet af en valutakursmekanisme, jf. Det Europæiske Råds resolution af 16. juni 1997⁴. Procedurene for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ERM II) blev fastlagt i aftalen af 1. september 1998 mellem ECB og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet⁵.
- (5) I artikel 122, stk. 2, er fastsat procedurene for ophævelse af de pågældende medlemsstaters dispensation. Ifølge denne artikel gælder det, at mindst en gang hvert andet år, eller på anmodning af en medlemsstat med dispensation, skal Kommissionen og ECB aflægge beretning til Rådet efter fremgangsmåden i artikel 121, stk. 1. Der skal aflægges sådanne beretninger i 2000. Den 9. marts 2000 fremsatte Grækenland en anmodning herom.
- (6) Medlemsstaternes nationale lovgivning, herunder statutterne for deres nationale centralbank, skal om nødvendigt tilpasses for at gøre den forenelig med traktatens artikel 108 og 109 og ESCB-statutten. Kommissionens og ECB's beretninger indeholder en detaljeret vurdering af foreneligheden af Grækenlands og Sveriges lovgivning med traktatens artikel 108 og 109 og ESCB-statutten.
- (7) I henhold til artikel 1 i protokol nr. 21 betyder kriteriet vedrørende prisstabilitet som omhandlet i traktatens artikel 121, stk. 1, første led, at en medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1½ procentpoint. Med henblik på dette kriterium måles inflationen ved hjælp af harmoniserede forbrugerprisindekser (HICP) som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 2494/95. Med henblik på at vurdere prisstabilitetskriteriet er en medlemsstats inflation blevet målt ved den procentvise ændring i det aritmetiske gennemsnit af de sidste tolv månedlige indekser i forhold til det aritmetiske gennemsnit af de tolv månedlige indekser i den foregående periode. I den etårige periode, der sluttede i marts 2000, var de tre medlemsstater med de bedste prisstabilitetsresultater Frankrig, Østrig og Sverige med en inflationstakt på henholdsvis 0,9%, 0,9% og 0,8%. I deres beretninger har Kommissionen og ECB taget udgangspunkt i en referenceværdi beregnet som et simpelt aritmetisk gennemsnit af inflationstakterne i de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, plus 1,5 procentpoint. Det har resulteret i en referenceværdi på 2,4% i den etårige periode, der sluttede i marts 2000.
- (8) I henhold til artikel 2 i protokol nr. 21 betyder kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling som nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, andet led, at medlemsstaterne på undersøgelsestidspunktet ikke er omfattet af en rådsafgørelse som omhandlet i traktatens artikel 104, stk. 6, om, at den pågældende medlemsstat har et uforholdsmæssigt stort underskud.
- (9) I henhold til artikel 3 i protokol nr. 21 betyder kriteriet vedrørende deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme som nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, tredje led, at en medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme (ERM)

⁴ EFT C 236 af 2.8.1997.

⁵ EFT C 345 af 13.11.1998.

uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må især ikke i samme periode og på eget initiativ have devalueret sin valutas bilaterale centralkurs over for en anden medlemsstats valuta. Siden 1. januar 1999 har ERM II udgjort rammen for vurderingen af opfyldelsen af valutakurskriteriet. Ved vurderingen af opfyldelsen af dette kriterium i deres beretninger har Kommissionen og ECB undersøgt den toårige periode, der sluttede i marts 2000.

- (10) I henhold til artikel 4 i protokol nr. 21 betyder kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, fjerde led, at en medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Med henblik på vurderingen af rentekonvergenskriteriet er der blevet anvendt sammenlignelige rentesatser på tiårige benchmark-statsobligationer. Med henblik på at vurdere opfyldelsen af rentekriteriet er der i Kommissionens og ECB's beretninger taget udgangspunkt i en referenceværdi beregnet som et simpelt aritmetisk gennemsnit af den langfristede nominelle rentesats i de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, plus 2 procentpoint. Det har resulteret i en referenceværdi på 7,2% i den etårige periode, der sluttede i marts 2000.
- (11) I overensstemmelse med artikel 5 i protokol nr. 21 skal Kommissionen tilvejebringe de statistiske data, der bruges til den aktuelle vurdering af, om konvergenskriterierne er opfyldt. Kommissionen har tilvejebragt data med henblik på udarbejdelsen af dette forslag. Budgetdataene har Kommissionen tilvejebragt efter indberetning fra medlemsstaterne pr. 1. marts 2000 i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 3605/93, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 475/2000.
- (12) Grækenlands nationale lovgivning, herunder statutterne for den nationale centralbank, er forenelig med traktatens artikel 108 og 109 og ESCB-statutten.

Grækenland opfylder de konvergenskriterier, der er nævnt i de fire led i traktatens artikel 121, stk. 1, idet:

- den gennemsnitlige inflationstakt i Grækenland i det år, der sluttede i marts 2000, udgjorde 2,0%, hvilket var lavere end referenceværdien
- Rådet ophævede sin beslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud i Grækenland den 17. december 1999⁶, hvorfor Grækenland ikke er omfattet af en rådsbeslutning om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud

⁶ EFT L 12 af 18.1.2000.

- Grækenland har været medlem af ERM og efterfølgende ERM II i de sidste to år. I den periode har den græske drakme (GRD) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Grækenland har ikke på eget initiativ devalueret drakmens bilaterale centalkurs over for en anden medlemsstats valuta frem til den 1. januar 1999 eller over for euroen siden da
- i det år, der sluttede i marts 2000, udgjorde Grækenlands langfristede rentesats i gennemsnit 6,4%, hvilket var lavere end referenceværdien.

Grækenland har opnået en høj grad af vedvarende konvergens i relation til alle fire kriterier.

Grækenland opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta.

- (13) Rådet skal med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om, hvilke medlemsstater med dispensation der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta, og ophæve de pågældende medlemsstaters dispensation -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Grækenland opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta. Grækenlands dispensation ophæves med virkning fra 1. januar 2001.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 3

Denne beslutning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i , den [...].

*På Rådets vegne
Formand*